

Centrul Independent de Jurnalism

BULETIN¹ Nr. 26:

NOUTĂȚI ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE ȘI DREPTULUI LA INFORMAȚIE

septembrie – octombrie 2007

Denumirea actului	Data adoptării	Publicat în Monitorul Oficial al R.M. Nr.	Note
-------------------	----------------	---	------

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI, DECRETE ALE PREȘEDINTELUI REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE pentru aprobarea Regulamentului privind Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice	nr. 969 din 23.08.2007	M.O.nr.141- 145/1013 din 07. 09.2007	În scopul implementării tehnologiilor informațional-comunicaționale în activitatea autorităților administrației publice, realizării Concepției guvernării electronice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.733 din 28 iunie 2006 asigurării interacțiunii informaționale între autoritățile publice pe baza mijloacelor electronice de prelucrare și transmitere informației, Guvernul aprobă Regulamentul privind Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice (se anexează)
HOTĂRÎRE cu privire la Registrul materialelor cu caracter extremist	nr. 979 din 29.08.2007	M. O. nr.141- 145/1020 din 07. 09.2007	În scopul executării prevederilor Legii nr.54-XV din 21 februarie 2003 privind contracararea activității extremiste, Guvernul instituie Registrul materialelor cu caracter extremist; aprobă regulamentul acestuia și numește Ministerul Justiției - organ împuternicit de a ține acest registru.
HOTĂRÎRE	nr. 1013 din	M. O. nr.149-	În scopul asigurării respectării unor drepturi și libertăți fundamentale ale

¹ [Buletinul este disponibil în limbile română și rusă](#)
Buletin produs de Vladislav Oleatovschi,
Serviciul Juridic, CIJ

pentru aprobarea Planului de măsuri privind asigurarea respectării dreptului la petiționare, informație și acces la justiție	12.09.2007	152/1063 din 21.09.2007	persoanelor, Guvernul aprobă Planul de măsuri privind asigurarea respectării dreptului la petiționare, informație și acces la justiție, conform anexei, stabilește etapele executării și termenele.
---	------------	-------------------------	---

**ACTE EMISE DE ALTE AUTORITĂȚI PUBLICE ALE REPUBLICII MOLDOVA
(CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI)**

DECIZIE cu privire la revocarea dlui Corneliu MIHALACHE din funcția de președinte al Consiliului Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova	nr. 96 din 31.07.2007	M. O. nr.153- 156/572 din 28.0 9.2007	Dl Corneliu MIHALACHE se revocă din funcția de președinte al Consiliului Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova. În funcția de președinte al Consiliului Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova se desemnează dl Vlad ȚURCANU, membru al CCA.
DECIZIE cu privire la Decizia CCA nr.96 din 31.07.07	nr. 97 din 19.09.2007	M. O. nr.153- 156/573 din 28.0 9.2007	Pe parcursul examinării și dezbaterilor publice s-a demonstrat că Decizia CCA nr.96 din 31 iulie 2007 a fost adoptată cu încălcarea Art.5 al Statutului CCA... Decizia CCA nr.96 din 31.07.07 se revocă.
DECIZIE cu privire la realegerea președintelui CCA	nr. 98 din 19.09.2007	M. O. nr.153- 156/574 din 28.0 9.2007	În funcția de președinte al Consiliului Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova se desemnează dl GORINCIOI Gheorghe, membru al CCA.
DECIZIE cu privire la realegerea vicepreședintelui CCA	nr. 99 din 19.09.2007	M. O. nr.153- 156/575 din 28.0 9.2007	În funcția de vicepreședinte al Consiliului Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova se desemnează dl FRUMUSACHI Valeriu, membru al CCA.
DECIZIE cu privire la bilanțul concursului pentru utilizarea frecvențelor radio, anunțat prin Decizia CCA nr.92 din 31 iulie 2007	nr. 100 din 25.09.2007	M. O. nr.161- 164/608a din 12. 10.2007	Sa decis, pe bază de concurs, în urma dezbaterilor și a votării, asupra eliberării licențelor pentru utilizarea frecvențelor radio.
DECIZIE cu privire la bilanțul concursului pentru utilizarea canalelor TV, anunțat prin Decizia CCA nr.92 din 31 iulie 2007	nr. 101 din 25.09.2007	M. O. nr.161- 164/608b din 12. 10.2007	Sa decis, pe bază de concurs, eliberarea licențelor de emisie pentru utilizarea canalelor TV.

PRACTICA JUDICIARĂ INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE ȘI DREPTULUI LA INFORMARE*

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza

FLUX și SAMSON *versus* REPUBLICA MOLDOVA

(Nr.28700/03) din 23.10.2007

Faptele principale

Reclamanți sunt un ziar moldovenesc, *Flux*, și Aurelia Samson.

La 13 decembrie 2001 ziarul *Flux* a publicat un articol, conținutul căruia se baza pe o istorie relatată de către mama d-rei Samson în care erau descrise problemele reclamantei pe care ea le avea cu vecinul său, G.C., fost Ministru al Construcțiilor. În special, în articol se spunea despre ceea ce “un fost funcționar de stat își construiește castele” și că “ex-Ministrul de Construcții G.C. a decis să se îmbogățească pe seama sărăciei altora”. În acest articol la fel erau menționate și următoarele fapte: “una din ‘micile căsuțe atractive’ ale d-lui G.C. a fost construită în vecinătatea casei d-rei Aurelia Samson” și că “pentru ași lărgi casa, dl. G.C. a distrus construcția ce-i aparținea d-rei Aurelia Samson”. La fel era prezentată și o trecere în revistă a unui șir de documente din conținutul cărora ar fi reieșit că înseși d-ra Samson s-a făcut vinovată de încălcarea anumitor dispoziții legale.

Dl. G.C. a acționat ziarul *Flux* în judecată cerând compensarea prejudiciului cauzat prin defăimare. Înainte de adoptarea hotărârii de către prima instanță, ziarul reclamant a publicat scuzele sale aduse d-lui fost ministru. În octombrie 2002 instanțele jurisdicționale interne au dispus ca ziarul *Flux* să publice o corectare pe aceeași pagină unde a fost publicat articolul în cauză și să achite daunele-prejudicii precum și cheltuielile de judecată. Instanțele interne, în particular, au decis că menționarea repetată a fostei poziții deținute de dl. G.C. în calitate de ex-Ministru a Construcțiilor a lezat și mai grav reputația sa. Mai mult ca atât, nu exista nici o dovadă că dl. G.C. s-a folosit de fosta sa poziție într-un oarecare mod ilegal.

În fine, în martie 2003, a fost adoptată hotărârea de ultima instanță jurisdicțională națională. În instanța de apel, ziarul Flux a argumentat că declarațiile publicate reprezentau judecăți de valoare care nu sunt susceptibile dovedirii exactității și veridicității acestora, și a atras atenția asupra faptului că nu a urmat nici o reacție la faptul că mama reclamantei a confirmat declarațiile sale în fața instanței. Ziarul reclamant la fel a menționat și faptul că dl.G.C. a devenit proprietarul unui număr de case ce aparțineau vecinilor d-rei Aurelia Samson drept urmare a expulzării proprietarilor acestora.

Plângeri

Invocând dispozițiile Articolului 10, ziarul *Flux* se plângea de condamnarea sa în cauza de defăimare.

* Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în limba engleza și/sau franceză pot fi găsite la www.echr.coe.int

Invocând la fel și prevederile Articolului 8 (dreptul la respectul vieții private și de familie), d-ra Aurelia Samson se plândea de încălcarea dreptului său la respectul reputației. Ulterior, reclamanta a cerut Curții să nu examineze plângerea pe care o depusese întrucât, între timp, ea a ajuns la o înțelegere amiabilă cu vecinul său.

Decizia Curții

Articolul 10

Părțile sunt de acord, și Curtea se alătură acestei poziții, precum că imixtiunea în dreptul ziarului reclamant la libertatea de exprimare era “prevăzută de dispozițiile legale” și urmarea “un scop legitim”, anume cel de protejare a reputației d-lui G.C.

Curtea notează că ziarul *Flux* a fost condamnat din cauza că nu a putut dovedi veridicitatea declarațiilor publicate. În pofida faptului că ziarul reclamant a argumentat că majoritatea declarațiilor în cauză reprezentau judecăți de valoare, iar în fața Curții de Apel a făcut referință la un șir de fapte adiționale, nici una din instanțele jurisdicționale interne nu a atras atenție acestor argumente. Curtea a dispus că declarațiile menționate reprezentau judecăți de valoare care exprimau opinia ziarului cu privire la activitățile de construcție desfășurate de către dl. G.C. și impactul acestora asupra vecinilor. Curtea reamintește că cererea de dovedire a veridicității unei judecăți de valoare este imposibilă de a fi îndeplinită și a hotărât că a fost comisă încălcarea dreptului la libertatea exprimării propriei opinii, libertate ce constituie elementul fundamental a dreptului garantat de dispozițiile Articolului 10.

Curtea la fel ia în considerare și modul de expunere balansat al conținutului articolului în cauză. După expunerea opiniei unei părți din conflict, cititorului i se relatea istoria expusă de către cealaltă parte a conflictului, făcându-se referință la documentele din care reieșea că d-ra Samson ar fi ea înseși încălcat anumite dispoziții legale. Reieșind din cele expuse, Curtea a conchis că ziarul Flux a acționat în conformitate cu principiile eticii jurnalistice, chiar dacă a recurs la un anumit grad de exagerare sau provocare. În acest articol la fel erau puse și întrebări de interes public general, anume presupusele abuzuri comise de către fostul funcționar de stat, la care instanțele jurisdicționale interne nu au putut reacționa în modul cuvenit. Din aceste considerente, și ținând cont de faptul că orice prejudiciere eventuală a reputației d-lui G.C. a fost corectată prin publicarea promptă a scuzelor, Curtea a conchis că imixtiunea în dreptul ziarului reclamant la libertatea de exprimare nu era una “necesară într-o societate democratică”. Respectiv, instanța a dispus în unanimitate că a fost comisă încălcarea dispozițiilor Articolului 10.

Curtea a dispus în unanimitate că a fost **comisă încălcarea prevederilor Articolului 10** (dreptul la libertatea de exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului cu privire la condamnarea unui ziar din Republica Moldova din cauza publicării unor declarații ce se refereau la un fost ministru. Aplicând prevederile Articolului 41 (dreptul la o satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea a alocat ziarului reclamant 112 Euro în vederea reparării prejudiciului material și 3,000 Euro în calitate de compensare a prejudiciului moral, precum și 1,000 Euro – compensare a cheltuielilor și alte recompense.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
LINDON, OTCHAKOVSKY-LAURENS și JULY versus FRANȚA
(Nr.21279/02 și 36448/02) din **22.10.2007**

Faptele principale

Reclamanții, Mathieu Lindon, Paul Otchakovsky-Laurens și Serge July, sunt cetățeni francezi care s-au născut în anii 1955, 1944 și 1949, corespunzător, și sunt domiciliați la Paris. Dl. Lindon este scriitor, dl. Otchakovsky-Laurens este președintele Consiliului de Directori al editurii P.O.L., iar dl. July a fost director de publicație la cotidianul *Libération*.

În august 1998 editura P.O.L. a publicat un roman scris de dl. Lindon ce era intitulat "*Procesul lui Jean-Marie Le Pen*." În acest roman era repovestit procesul de judecată a unui militant a *Frontului Național*, care, în timp ce lupta împreună cu alți militanți a fișele partidului din rândurile cărui făcea parte, a comis o crimă groaznică, omorând cu sânge rece un tânăr originar din Africa de Nord, și a recunoscut că aceasta fusese o crimă cauzată de apartenența rasială a victimei sale. Conținutul romanului în cauză se baza pe evenimente reale, în particular, pe omorurile ce au fost comise în anul 1995, a lui Brahim Bouaram, un tânăr marocan care fusese aruncat în râul Sena de către skinhezi în timpul unui marș al *Frontului Național*, și a lui Ibrahim Ali, un francez de origine comoriană care fusese ucis la Marseilles de către militanții *Frontului Național*. Romanul abordează problema răspunderii d-lui Le Pen, Președintele *Frontului Național*, pentru omorurile comise de către acești militanți, precum și a eficacității strategiilor de luptă a extremei de dreapta.

În urma publicării acestui roman, *Frontul Național* și dl. Le Pen a inițiat un proces privind defăimarea îndreptată contra d-lor Lindon și dl. Otchakovsky-Laurens.

La 11 octombrie 1999 Tribunalul de Paris l-a găsit pe dl. Otchakovsky-Laurens vinovat de faptul defăimării și pe dl. Lindon de complicitate la această infracțiune. Fiecare din ei a fost penalizat, în parte, cu echivalentul a 2,286.74 Euro și împreună cu 3,811.23 Euro în calitate de compensare a prejudiciului cauzat atât d-lui Le Pen, cât și *Frontului Național*. Instanța a găsit patru pasaje din această carte pe care le-a considerat defăimătorii:

1. că dl. Le Pen era conducătorul "unei bande de ucigași" și că "lumea la fel ar fi fost votat și pentru Al Capone";
2. că *Frontul Național* a utilizat violența contra oricărei persoane care a părăsit rândurile partidului;
3. că în spatele fiecărei declarații făcute de dl. Le Pen "stăteau cele mai respingătoare fapte din istoria omenirii"; și
4. că el era un "vampir" care trăia din "amărăciunea alegătorilor săi, iar uneori chiar consuma sângele acestora, ca și cum acesta ar fi sângele dușmanilor săi" și că el era un minciunos care s-a folosit de defăimare ca să-și combată oponentii în scopul evitării acuzărilor în adresa sa.

La 16 noiembrie 1999 ziarul *Libération* a publicat o petiție semnată de 97 de scriitori contemporani în rubrica “Reacție” la protestul față de condamnarea d-lor Lindon și Otchakovsky-Laurens. În această petiție este disputat dacă pasajele în cauză au fost de fapt defăimătorii, ele fiind reproduse în detaliu.

Ca urmare, dl. July a fost acționat de către *Frontul Național* și dl. Le Pen și a fost chemat în fața Tribunalului din Paris, care, în hotărârea sa din 7 septembrie 2000, a constatat culpabilitatea lui în cauza de defăimare și l-a condamnat la achitarea unei amenzi echivalente cu 2,286.74 Euro, precum și 3,811.23 Euro în calitate de daune-interese din cauza reproducerii pasajelor din romanul menționat.

Curtea de Apel, în hotărârea sa luată la 13 septembrie 2000, ca urmare a recursului depus de către d-nii Lindon și Otchakovsky-Laurens, a lăsat fără schimbări condamnările ei în privința la trei pasaje (1., 3. și 4. de mai sus). Curtea a menționat că autorul reușise să se distanțeze în măsură suficientă de opiniile exprimate doar în ce privește pasajul nr. 2; celelalte trei pasaje nu au făcut subiectul unei verificări fundamentale și deci, nu erau suficient de obiective. La 27 noiembrie 2001 Curtea de Casație a respins cea de a doua plângere depusă de către persoanele sus-menționate.

La 21 martie 2001 Curtea de Apel din Paris a lăsat fără schimbări sentința d-lui July; instanța motivându-și decizia prin faptul că autorii petiției intenționau să-și exprime susținerea sa pentru dl. Lindon “prin intermediul repetării cu aprobare, cu desconsiderare, a tuturor pasajelor care au fost găsite defăimătorii de către instanțele de judecată, aceasta fără ca cel puțin să se pună întrebarea caracterului defăimătoriu a acestor remarci”. Curtea a conchis că “argumentarea hotărârilor luate este bazată pe referirea la fapte precise. Reiesă deci că exista obligația de a efectua o investigație de verificare înainte de a lansa acuzații deosebit de grave, așa cum este incitarea la comiterea omorurilor, precum și la evitarea expresiilor jignitoare”. La 3 aprilie 2002 Curtea de Casație a respins plângerea depusă de către dl. July.

Plângeri

Reclamanții se plâneau de sentințele lor, invocând prevederile Articolului 10. Dl. July la fel se plâneau, bazându-se pe prevederile Articolului 6 § 1, că cauza sa nu a fost examinată de către o instanță independentă, din cauza că doi din cei trei judecători ce făceau parte din completul Curții de Apel din Paris care au judecat cauza sa la fel au făcut parte și din completul de judecată care a lăsat fără schimbări sentințele celorlalți reclamanți.

Decizia Curții

Articolul 10

Curtea a ajuns la concluzia că sentințele reclamanților dispuneau de o bază legală și precisă (secțiunile 29 și 32 a Legii cu privire la libertatea presei din 29 iulie 1881). În acest caz, legea franceză, în Secțiunea 29 a acestei legi, indică asupra admisibilității ficțiunii, în cazul în care este vorba de onoarea sau reputația unui individ anume. Curtea la fel a decis că aceste sentințe urmăreau scopul legitim de protejare a reputației sau drepturilor altor persoane.

Cu privire la scriitor și editor

Curtea reamintește că persoanele care au creat sau distribuit o lucrare, de exemplu, o operă literară, contribuie la schimbul de idei și opinii, lucru ce este indispensabil unei societăți democratice. De aici rezultă obligația statului dat să nu intervină fără de suficiente temeiuri în exercitarea de către aceste persoane a dreptului la libertatea de exprimare. Cu toate acestea, se pare că condamnarea d-lui Lindon și d-lui Otchakovsky-Laurens viza nu argumentele expuse în romanul sus-menționat, ci anume conținutul anumitor pasaje.

Curtea reamintește că romancierii, alți oameni de creație și oricine care își exercită dreptul său la libertatea de exprimare au drepturi dar și responsabilități.

Părerile instanțelor jurisdicționale interne cu privire la caracterul defăimătoriu al pasajelor în cauză nu poate fi criticată dat fiind contextul virulent al acestora și faptul că în ele erau menționate în mod special *Frontul Național* și președintele acestuia.

La fel este evident că autorul acestei opere a beneficiat în urma faptului că Curtea de Apel a procedat la determinarea remarcilor în care autorul cu adevărat se distanțase în opera sa. În rezultat, Curtea a dispus că unul din cele patru pasaje examinate nu avea caracter defăimătoriu.

Deciziile adoptate de Curtea de Apel cu privire la faptul că aceste trei pasaje nu au fost supuse unei verificări fundamentale corespund practicii jurisdicționale a Curții Europene a Drepturilor Omului. Pentru a evalua justificarea unei declarații e nevoie de a face distincția dintre declarațiile de fapt și judecățile de valoare. Dacă existența faptelor poate fi dovedită, atunci veridicitatea judecăților de valoare nu poate fi supusă demonstrării. Chiar dacă o declarație reprezintă o judecată de valoare, aceasta, totuși, urmează să dispună de o bază faptică suficientă. În general, în cazul examinării extraselor din opera în cauză nu era necesar de a face această distincție. Aceasta însă a devenit absolut necesar în cazul când, precum este și cazul de față dedus examinării, conținutul lucrării date nu era doar o pură ficțiune, ci făcea referire la personaje sau fapte din viața reală. La fel, era cazul de a le cere reclamanților să demonstreze că afirmațiile din pasajele respective care au fost determinate ca fiind defăimătorii dispuneau de “o bază faptică suficientă” întrucât acestea nu erau doar niște judecăți de valoare, ci și declarații de fapt. În concluzie, Instanța consideră că Curtea de Apel a abordat cauza dată în mod cântărită și că evaluarea faptelor făcută de această instanță era una rezonabilă.

Cu referire la conținutul pasajelor ofensatoare, Curtea la fel a dispus că decizia Curții de Apel cu privire la faptul că acestea nu erau suficient de “obiective” corespunde practicii jurisdicționale a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Curtea reamintește că deși o persoană care participă la dezbateri publice de interes general este ținută să nu depășească anumite limite cu privire la reputația și drepturile altora, această persoană, totuși, are dreptul să recurgă la un grad anumit de exagerare sau chiar provocare, sau să facă anumite afirmații lipsite, într-o oarecare măsură, de tact.

Curtea la fel reamintește că limitele criticii acceptabile în privința unui om politic – sau unui partid politic – cum este cazul dl. Le Pen și Frontului Național – sunt mai largi cele instituite pentru un simplu cetățean. Aceasta s-a adevărat încă o dată în cazul reclamanților, dat fiind faptul că dl. Le Pen, un om politic de frunte, era cunoscut publicului pentru virulența discursurilor sale și viziunilor extremiste, din cauza cărora el fusese condamnat

de câteva ori, instanțele dispunând că afirmațiile sale incitau la ură rasială, crime contra umanității, admitând atrocitățile, apologia crimelor de război, lansând insulte în adresa actorilor politici și făcând remarci ofensatorii. Urmare acestora, el a făcut subiectul unor critici dure, și deci, trebuia să dea dovadă de un grad deosebit de toleranță față de criticile lansate în adresa sa.

Cu toate acestea, Instanța consideră că Curtea de Apel a făcut o evaluare rezonabilă a faptelor ce se conțin în cauza reclamanților, stipulând că numirea unei personalități, chiar dacă aceasta face parte din viața politică a societății, drept fiind conducător a “unei bande de ucigași”, afirmarea că un omor, chiar dacă acesta era comis de un personaj fictiv, a fost “susținut” de către acesta, și descrierea acestei personalități ca fiind un “vampir ce trăiește din amărăciunea alegătorilor săi, iar uneori se hrănește chiar și cu sângele acestora”, “depășesc limitele criticii admisibile în această privință”.

Considerând că persoanele care sunt implicate în dezbaterile politice urmează să dea dovadă de un grad minimal de toleranță și atitudine adecvată, Curtea la fel notează că natura pasajelor în cauză era de așa fel încât era capabilă să incite la violență și ură, depășind limitele admisibile ale toleranței din cadrul dezbaterilor politice, chiar față de un personaj care ocupa o poziție politică extremistă.

Reieșind din cele expuse, Curtea a dispus că “condamnarea” reclamanților era bazată pe motive “suficiente și pertinente”. Mărimea sancțiunilor pecuniare la fel era una moderată. Curtea a conchis că măsurile întreprinse contra reclamanților nu erau disproporționale față de scopul legitim urmărit și că imixtiunea în dreptul reclamanților la exercitarea dreptului la libertatea de exprimare era una “necesară într-o societate democratică”.

Cu privire la ziar

Curtea consideră că dl. July a fost condamnat din cauză că ziarul Libération a publicat petiția în care erau reproduse fragmente din romanul ce conținea “afirmații deosebit de grave” și remarci ofensatorii, semnatarii căreia, repetând aceste afirmații și remarci cu aprobare, au negat că aceste extrase erau defăimătorii în pofida concluziilor emise în această privință cu referire la dl. Lindon și dl. Otchakovsky-Laurens.

Curtea reamintește că protecția dreptului jurnaliștilor la comunicarea informației cu privire la chestiuni de interes general necesită buna credință a acestora și o bază faptică precisă, precum și să ofere informații “precise și de încredere” în conformitate cu principiile eticii jurnalistice. Dreptul la libertatea de exprimare la fel presupune și anumite “obligații și responsabilități”, ceea ce este aplicabil și domeniului mass-media chiar dacă este vorba de chestiuni de un deosebit interes public. Mai mult ca atât, aceste “obligații și responsabilități” au o deosebită semnificație în cazul când este pusă în joc reputația unei anumite persoane și încălcarea “drepturilor altor persoane”. În așa mod, este nevoie de motive deosebite în cazul scutirii reprezentanților mass-media de obligația lor firească de verificare a bazei factice a declarațiilor ce sunt defăimătorii în privința unor anumite persoane.

Ținând cont de caracterul moderat al sancțiunii aplicate reclamanților și a daunelor-interese la plata cărora fusese condamnat dl. July, în comparație cu conținutul pasajelor și potențialul impact al remarcilor ce au fost caracterizate drept fiind defăimătorii, ele fiind publicate într-un cotidian național cu o arie largă de răspândire, Curtea a conchis că imixtiunea în cauză a fost una proporțională față de scopul urmărit. Curtea a conchis că organele

jurisdicționale interne au avut toate motivele de a concluziona că imixtiunea în exercitarea de către reclamant a drepturilor sale la libertatea de exprimare era necesară într-o societate democratică, în vederea protejării reputației și drepturilor d-lui Le Pen și *Frontului Național*.

Reieșind din cele sus-expuse, Curtea conchide că normele Articolului 10 nu au fost încălcate în privința acestor reclamanți.

Articolul 6 § 1

În cazul d-lui July, temerile privind lipsă de imparțialitate reieșeau din faptul că doi din cei trei judecători care au emis sentința în privința sa în cauza de defăimare, au făcut parte din componența de judecății care judecaseră deja cauza în urma căreia a fost dispusă natura defăimătoare a celor trei din patru pasaje din roman citate în petiție. Curtea înțelege că dl. July avea temeri de imparțialitatea “instanței” care a examinat cauza sa, dar consideră că asemenea temeri nu sunt justificate din punct obiectiv.

În plus, Curtea nu a găsit nici cel mai mic indiciu conform căruia judecătorii în cauză s-ar fi putut simți ofențați în mod personal de conținutul articolului în cauză. Deci, nu există vreo dovadă că cei doi judecători, în momentul judecării cauzei, erau influențați de prejudiciile sale personale.

Curtea notează că, în pofida faptului existenței unei legături între faptele din cele două cauze deduse judecății, acestea, totuși, erau diferite și “persoanele acuzate” nu erau unele și aceleași. Era evident că hotărârile emise în cazul d-lor Lindon și Otchakovsky-Laurens nu conțineau nici o presupunere a vinovăției d-lui July.

În hotărârea emisă la 21 martie 2001 în cazul d-lui July, Curtea de Apel din Paris a făcut referință, în privința caracterului defăimătoriu a pasajelor în cauză, la hotărârea ce a fost emisă la 13 septembrie 2000 în cazul d-lui Lindon și d-lui Otchakovsky-Laurens. Cu toate acestea, Curtea este de părerea că acest fapt nu justifică în mod obiectiv temerile d-lui July în ceea ce ține de lipsa de imparțialitate din partea judecătorilor. Conform hotărârii din 13 septembrie 2000 anumite pasaje din roman au fost stipulate ca fiind defăimătorii. Acest aspect al hotărârii era unul definitoriu, și Curtea de Apel, ca și orice altă instanță jurisdicțională internă, urma să țină cont de el.

Cu toate acestea, întrebarea dacă dl. July a acționat cu bună sau rea credință a rămas deschisă și nu a fost afectată de cea dintâi hotărâre judecătorească. Nu exista nici un element care ar demonstra că judecătorii care au examinat cauza d-lui July ar fi fost influențați de hotărârea pe care ei o adoptaseră în primul caz.

Concluzionând asupra faptului că dubiile d-lui July în ceea ce ține de imparțialitatea Curții de Apel nu erau justificate din punct de vedere obiectiv, Curtea a dispus, în unanimitate, că prevederile Articolului 6 § 1 nu au fost încălcate.

Judecătorul Loucaides a exprimat aceeași opinie, iar judecătorii Rozakis, Bratza, Tulkens și Šikuta – opinie comună parțial separată. Aceste opinii sunt anexate la hotărâre.

Curtea a dispus, cu 13 voturi pro și patru contra, că **dispozițiile articolului 10** (dreptul la libertatea de exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului **nu au fost încălcate** în ceea ce ține de următoarele:

- condamnarea autorului și editorului romanului conținutul căruia se baza pe omuciderile săvârșite de militanții *Frontului Național*; sau
- condamnarea în cauza de defăimare a directorului publicației cotidianului național *Libération (Liberarea)*, care a publicat petiția semnată de către 97 scriitori contemporani în susținerea autorului romanului în cauză.

Curtea a dispus în unanimitate, că **nu au fost încălcate normele Articolului 6 § 1** (dreptul la un proces echitabil) a Convenției în ceea ce ține de temeinicia procedurilor întreprinse contra ziarului.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
ȚARA și POIATĂ versus REPUBLICA MOLDOVA
(Nr. 36305/03) **din 16.10.2007**

Faptele principale

Reclamanți în cazul dat sunt ziarul *Țara*, sediul căruia se află la Chișinău, și Petru Poiată, cetățean al Republicii Moldova născut în anul 1961 și domiciliat la Chișinău.

În octombrie și noiembrie 2002 ziarul *Țara* a publicat două articole în care se afirma că dl. Victor Stepaniuc, membru al Parlamentului și liderul fracțiunii comuniste din parlament, a fost implicat în administrarea neregulamentară a rețelei de distribuire a Combinatului de tutun din Chișinău și a transportului public.

Dl. Stepaniuc a acționat în judecată în cauză de defăimare ziarul și autorul acestui articol, dl. Poiată. În ianuarie 2003 instanțele jurisdicționale interne i-au dat d-lui Stepaniuc câștig de cauză și le-a ordonat reclamanților să achite o amendă. Ziarul la fel a fost condamnat la publicarea scuzelor.

Reclamanții au depus un recurs împotriva hotărârii emise de către prima instanță de judecată, argumentând că în informațiile sale comunicate publicului ei s-au bazat pe conținutul unei scrisori compuse de către directorii unei din companiile de auto transport și șoferii autobuzelor. Însă în iunie 2003 cererea reclamanților a fost respinsă.

Plângeri

Invocând prevederile Articolului 10 a Convenției, reclamanții se plâneau de condamnările sale în cauzele de defăimare.

Decizia Curții

Articolul 10

Părțile sunt de acord și Curtea se alătură acestei opinii, că imixtiunea în dreptul reclamanților la libertatea de exprimare era “prevăzută de normele dreptului” intern și urmarea un “scop legitim”, anume de protejare a demnității și reputației d-lui Stepaniuc.

În ceea ce ține de afirmațiile de gestiune neregulamentară a rețelei de distribuire a Combinatului de tutun din Chișinău, Curtea este de părerea că acea parte din articol în care erau prezentate aceste afirmații constituia o declarație de fapte care nu era susținută de nici o probă și părea a fi total ruptă de restul conținutului acestui articol. Această declarație, deci, putea fi considerată drept fiind ofensatoare și lezând reputația d-lui Stepaniuc. Hotărârile organelor jurisdicționale interne în care era stipulat că această declarație avea un caracter defăimătoriu ar putea fi justificată ca fiind “necesară într-o societate democratică”. Respectiv, Curtea a conchis că normele Articolului 10, cu privire la această declarație, nu au fost încălcate.

Pe de altă parte, în ceea ce ține de acușările de gestiune neregulamentară a transportului public, dl. Poiată a luat toate măsurile de precauție menționând că el a citat sau trecut în revistă declarațiile făcute de alte persoane. La fel este evident că acest articol conținea declarații de fapte precise, așa cum de exemplu, cele cu privire la legăturile de rudenie dintre dl. Stepaniuc și directorii companiilor de auto transport implicați în afacerea gestiunii neregulamentare. Autorul, în articolul său, la fel s-a bazat și pe rapoartele oficiale ale autorităților din domeniul transporturilor. Ca urmare, dl. Poiată putea în mod rezonabil să presupună că informația pe care a utilizat-o era una de încredere.

Ținând cont de limbajul utilizat, precum și de faptul că aceste declarații au fost scrise de un jurnalist care se referea la o chestiune de interes public, iar dl. Stepaniuc, la momentul desfășurării evenimentelor, era un funcționar de rang înalt, și faptul că organele jurisdicționale interne nu au făcut distincția cuvenită dintre declarațiile de fapt și judecățile de valoare, Curtea este de părerea că nu existau motive suficiente și pertinente care ar fi permis instanțelor de drept intern să concluzioneze că reclamanții l-au defăimat pe dl. Stepaniuc. Reieșind din cele expuse, Curtea a dispus în unanimitate că **a fost comisă încălcarea normelor articolului 10** în ceea ce ține de restul afirmațiilor cu privire la gestiunea neregulamentară a transportului public.

Aplicând prevederile Articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea a alocat reclamanților 270 Euro în calitate de compensare a prejudiciului material, 2,500 Euro fiecăruia în vederea reparării prejudiciului moral și 1,800 Euro în calitate de compensare a cheltuielilor și alte recompense.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
KANELLOPOULOU *versus* GRECIA

(Nr. 28504/05) din 11.10.2007

Faptele principale

Reclamantul, Vassiliki Kanellopoulou, este o cetățeană a Greciei, născută în anul 1951 și domiciliată la Piraeus (Grecia).

În septembrie 1997 d-na Kanellopoulou a fost supusă unei intervenții chirurgicale ce consta în micșorarea mărimii sânului, operație ce a fost efectuată de Dr. X. Imediat după operație, ea a simțit dureri mari în cutia toracică, sânii săi s-au umflat și îi venea greu să ridice mâinile. Dr. X. a informat-o că testele histologice au demonstrat existența țesuturilor cancerigene în ambii sâni, care urmau să fie îndepărtați în mod chirurgical. Ca urmare a fost efectuată o mastectomie, dar de data aceasta, de un alt doctor. Apoi, Dr. X. a instalat implantante de silicon și a operat-o pe reclamantă de câteva ori, în particular din cauza că implantantul din sânul său drept s-a rupt și se scurgea, iar ulterior a eliminat ambii implantați. La momentul de față reclamanta continue să sufere de grave efecte adverse.

În iulie 2001 reclamanta a depus o cerere de chemare în judecată, cerând de la Dr. X. achitarea daunelor-interese, atrăgând în calitate de co-pârât și clinica privată unde au fost efectuate operațiile. În februarie 2002 reclamanta l-a acționat în judecată și pe doctorul care a efectuat operația de mastectomie. Până la momentul de față, procesele sunt la faza examinării de către instanța de fond din Atena.

Întrucât Dr. X. era o persoană bine cunoscută în Grecia, acest caz, între timp, a trezit interesul presei. În ianuarie și februarie 2002 ziarele de tiraj mic *Espresso* și *Traffic News* au publicat anumite comentarii făcute de către doamna Kanellopoulou: *“De ce doctorul a efectuat o operație de reducere a mărimii sânului când știa că aveam cancer?”*; *“Dr. X. mi-a tăiat gâtul de parcă aș fi fost o oaie”*; *“M-a distrus”*; *“Strigam că vroiam să-l văd să vorbesc despre aceasta”* și *“Din sânul meu drept curgea lichid”*.

În decembrie 2002 Dr. X. a depus o plângere contra reclamantei, acuzând-o de defăimare, dar nu a întreprins nici o acțiune contra ziarelor sau autorilor articolelor în cauză. La 3 iunie 2003 instanța de judecată a conchis că *“remarcile publicate în presă au lezat reputația și onoarea Dr. X.”* și că reclamanta *“știa că aceste afirmații erau false”*. Instanța la fel a conchis asupra vinovăției reclamantei și a condamnat-o la 13 luni privațiune de libertate cu suspendarea termenului de executare. Această pedeapsă a fost ulterior redusă la un termen de cinci luni, apoi suspendată.

Reclamanta a întreprins proceduri legale, argumentând, în particular, că anumite fraze pe care se baza convingerea sa nu-i aparțineau ei, ci autorilor acestor articole. În aprilie 2005 Curtea de Casație a respins plângerea depusă de către reclamantă contra hotărârii primei instanțe de judecată drept lipsită de temeii.

Plângeri

Invocând în particular dispozițiile Articolelor 6 § 1 și 10, reclamanta se plângea de durata excesivă a procedurii civile întreprinse de ea în vederea achitării daunelor-interese, precum și de condamnarea sa penală în cauza de defăimare.

Decizia Curții

Articolul 6 § 1

Curtea notează că procedura civilă în reclamarea achitării daunelor-interese a fost începută în luna iulie 2001 și încă nu a fost finisată. Deci, a durat mai mult de șase ani, până la momentul de față, și aceasta doar la nivelul întâi de instanțe. Ținând cont de circumstanțele acestei cauze, Curtea consideră că o asemenea perioadă este excesivă și nu corespunde cerințelor de “timp rezonabil”. Respectiv, au fost încălcate dispozițiile Articolului 6 § 1.

Articolul 10

Curtea reiterează faptul că dreptul la libertatea de exprimare constituie una din bazele indispensabile ale societății democratice și că aceasta la fel se referă și la informațiile care sunt ofensatorii, șochează sau chiar deranjează.

Deși publicarea articolelor în cauză ar fi putut produce un impact negativ asupra imaginii profesionale a Dr. X., interesul de protejare a reputației sale nu era motivul suficient care ar fi putut justifica emiterea unei sentințe privative de libertate, deși suspendate, ce a fost aplicată d-nei Kanellopoulou. Curtea la fel consideră că, chiar în cazul dacă e să admitem că reclamanta nu a avut dreptate, atunci, în vederea soluționării acestei situații, ar fi fost suficiente mijloacele puse la dispoziție de legea civilă.

Reclamanta a avut o experiență dureroasă și suferea de efecte adverse complicate. Și deci, este cel puțin surprinzător faptul că i-a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate pentru că și-a exprimat suferințele fără de oricare altă intenție vădită decât să-și împărtășe durerea. Chiar dacă și-a exprimat opiniile în termeni oarecum brutali și plini de ură, urmează, totuși, să se țină cont de faptul că expresiile utilizate reflectau doar propria ei percepere a seriozității situației în care se afla.

Curtea la fel ține să menționeze că era important să nu se confunde intențiile reclamantei cu cele ale ziarelor sus-menționate, care s-au interesat de acest caz, în special, din cauza că Dr. X. era o persoană bine cunoscută. Deci, organele jurisdicționale grecești nu au plasat remarcile în cadrul contextului lor specific acestui caz, și nici nu au luat în considerare în modul în care ar fi trebuit să o facă starea în care se afla d-na Kanellopoulou când făcuse aceste afirmații.

Curtea a conchis că restricția dreptului reclamantei la libertatea de exprimare nu era în mod rezonabil proporțională față de scopul legitim urmărit de către autoritățile grecești. Respectiv, a fost comisă încălcarea prevederilor Articolului 10.

Judecătorii Loucaides și Kovler și-au exprimat opinia comună separată care este anexată la textul prezentei hotărâri.

Curtea a dispus:

- în unanimitate că **a fost comisă încălcarea prevederilor Articolului 6 § 1** (dreptul la un proces echitabil și în termeni rezonabili) a Convenției Europene a Drepturilor Omului;
- cu cinci voturi pro și două contra că **a fost comisă încălcarea normelor Articolului 10** (dreptul la libertatea de exprimare) a Convenției.

Aplicând dispozițiile Articolului 41 (dreptul la o satisfacție echitabilă), Curtea, cu cinci voturi pro și două contra, i-a acordat reclamantului 503 Euro în calitate de compensare a prejudiciului material și 8,000 Euro în vederea reparării prejudiciului moral.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
GLAS NADEZHDA EOOD și ANATOLIY ELENKOV versus BULGARIA
(Nr. 14134/02) din 11.10.2007

Faptele principale

Reclamanți sunt Glas Nadezhda EOOD, o societate cu răspundere limitată fondată în anul 2000 cu sediul la Sofia, și unicul ei membru și director, dl. Anatoliy Elenkov, cetățean al Bulgariei, născut în anul 1972 și domiciliat la Sofia. Dl. Elenkov este de religie creștină și este membru a Bisericii Protestante din Bulgaria.

În august 2000 compania “Glas Nadezhda EOOD” a depus o cerere la Comisia de Stat în domeniul Telecomunicațiilor (“CST”) în vederea obținerii licenței pentru crearea unui post de radio unde ar fi emise programe cu conținut creștin religios, în aria de acoperire al căruia urma să intre orașul Sofia și suburbiile sale. La 2 noiembrie 2000 compania CST a refuzat eliberarea licenței. Refuzul său se baza pe decizia ce a fost luată la 2 octombrie 2000 de către Comitetul Național pentru Radio și Televiziune (“CNRT”) care a dispus că, bazându-se pe setul de documente depus de către compania “Glas Nadezhda EOOD”, postul de radio pentru care se cerea eliberarea licenței nu ar fi fost întrunit cerințele de creare a programelor sociale și de afaceri sau de atragere a ascultătorilor regionali. CNRT la fel a stabilit că compania nu corespundea pe deplin și cerințelor de producere a programelor naționale chemate să asigure satisfacția ascultătorilor și să furnizeze resurse profesionale și tehnologice necesare.

Compania “Glas Nadezhda EOOD” a întreprins o procedură la Curtea Supremă Administrativă cerând revizuirea judecătorească a deciziei luate de CST. În special, compania în cererea sa a menționat că instanțele urmau să examineze în primul rând legalitatea deciziei emise de către CNRT înainte de punere în aplicare a deciziei adoptate de CST. CNRT nu a explicat de ce documentele depuse de către reclamant nu întruneau condițiile necesare, fapt făcut cu încălcarea procedurii și condiției obligatorii ca deciziile administrative să fie motivate. Curtea Supremă Administrativă a respins plângerea depusă de către reclamant argumentând că CST trebuia să se conformeze deciziei adoptate de CNRT și nu era competentă să revizuiască

legalitatea acesteia. Instanța nu putea să se expună asupra legalității deciziei CNRT înseși din motivul că procedura în cauză era întreprinsă contra CST. Ea ar fi putut doar revizui decizia CNRT în procedură separată.

La 22 decembrie 2002 cererea ulterioară a companie “Glas Nadezhda EOOD” de revizuire de către instanțele judecătorești a deciziei adoptate de către CNRT a fost respinsă. Curtea Supremă Administrativă a dispus că CNRT avea competența deplină de a se pronunța asupra faptului dacă cutare sau cutare cerere de eliberare a licenței de transmisiune corespundea anumitor criterii și că această competență nu putea fi dedusă examinării în cadrul unei proceduri judiciare.

În același timp, dl. Elenkov a încercat să obțină o copie a procesului-verbal a ședinței CNRT, ce se presupunea că era deschisă accesului publicului larg conform dispozițiilor Legii cu privire la accesul la informație din 2000. În pofida cererilor depuse și ordonanței judecătorești, dl. Elenkov așa și nu a obținut acces la documentul sus-menționat.

Plângeri

Invocând prevederile Articolelor 9 (dreptul la libertatea gândirii, conștiinței și confesiunii) și 10 (dreptul la libertatea de exprimare), reclamantii se plâneau de refuzul în eliberarea licenței de transmisiune companiei “Glas Nadezhda EOOD”. Bazându-se pe dispozițiile Articolului 13 (dreptul la o remediere efectivă), reclamantii la fel se plâneau și de procedura judiciară de revizuire ce a urmat.

Decizia Curții

Articolul 10

Curtea notează că imixtiunea în drepturile reclamantilor la libertatea de exprimare a fost condiționată în întregime de decizia adoptată de CNRT, care era obligatorie spre executare pentru CST conform dispozițiilor legii.

CNRT nu a recurs la nici o formă de audieri publice și ședințele sale au fost efectuate în mod secret, în pofida existenței ordonanței judecătorești ce obliga oferirea reclamantilor unei copii a procesului-verbal. Mai mult ca atât, CNRT a stipulat în decizia sa adoptată la 2 octombrie 2000 că compania “Glas Nadezhda EOOD” nu corespundea sau parțial nu făcea față unui șir de criterii, fără de a furniza careva explicații de ce CNRT a ajuns la o asemenea concluzie sau de ce CNRT și-a exercitat competența în vederea refuzului eliberării licenței de transmisiune.

Situația nu a fost redresată nici în ceea ce ține de lipsa de motivare privind garantarea procedurii de revizuire judiciară a refuzului întrucât s-a decis că competența CNRT nu putea constitui subiectul unei revizuiri. Acest fapt, împreună cu lipsa de claritate a criteriilor elaborate de către CNRT pentru anumite programe, i-a lipsit pe reclamantii de posibilitatea recurgerii la protecție legală contra imixtiunilor arbitrare în dreptul lor la libertatea de exprimare. În această privință Curtea reamintește că în îndrumarul adoptat de Comitetul de Miniștri a Consiliului Europei cu privire la reglementarea

domeniului de radio și tele transmisiuni a fost stabilită cerința de aplicare deschisă și transparentă a normelor procedurii de licențiere și, în special, recomandarea conform căreia “[toate] deciziile adoptate ... de către autoritățile din domeniu ... urmează să fie ... motivate în mod obligatoriu [și] deschise procedurii de revizuire de către organele jurisdicționale competente”.

Respectiv, Curtea a conchis că imixtiunea în drepturile reclamanților la libertatea de exprimare nu corespundea prevederilor legale și a conchis că a fost comisă încălcarea prevederilor Articolului 10.

Articolul 9

Ținând cont de concluziile cu privire la normele Articolului 10, Curtea consideră că nu este necesar de a purcede la examinarea separată a cererii din punct de vedere a încălcării dispozițiilor Articolului 9.

Articolul 13

Curtea este de părerea că abordarea de care a dat dovadă Curtea Supremă Administrativă în cazul dat, ce a condus la refuzul intervenirii în revizuirea competențelor CNRT, era în disonanță cu normele Articolului 13, conform cărora autoritățile interne erau obligate să examineze conținutul oricărei plângeri ce face referință la prevederile instituite de către Convenție; ceea ce însemna stabilirea faptului dacă imixtiunea în drepturile reclamanților era condiționată de o necesitate socială imperativă și dacă aceasta era proporțională față de scopul legitim urmărit. Reieșind din cele expuse, Curtea a conchis că a fost comisă încălcarea prevederilor Articolului 13 de comun cu normele Articolului 10.

Curtea a dispus în unanimitate că:

- a fost comisă încălcarea dispozițiilor Articolului 10 (dreptul la libertatea de exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului; și
- a fost comisă încălcarea normelor Articolului 13 (dreptul la o remediere efectivă) a Convenției.

Aplicând prevederile Articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă), Curtea a alocat reclamanților 5,000 Euro în calitate de reparare a prejudiciului moral și 2,500 Euro în vederea compensării cheltuielilor și altor recompense.

**Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
VEREIN GEGEN TIERFABRIKEN SCHWEIZ (VgT) versus ELVEȚIA**
(Nr. 32772/02) din 4.10.2007

Faptele principale

Reclamantul, compania “Verein gegen Tierfabriken Schweiz” (VgT), este o asociație de protecție a animalelor înregistrată în Elveția care, pe lângă un șir de alte activități, efectuează și campanii de combatere a experimentelor pe animale și lichidării fermelor de creștere a animalelor pentru comercializarea ulterioară a produselor obținute din acestea.

Ca răspuns la o serie de campanii publicitare promovate de agenții economici din domeniul industriei de carne, asociația sus-numită a elaborat un spot televizat comercial în care apărea o încăpere dominată de gălăgia pe care o făceau niște porci ținuți în ocolașe, comparând condițiile în care erau ținute aceste animale cu cele din lagărele de concentrare. Acest spot se sfârșea cu cuvintele: “Mănâncă mai puțină carne, pentru binele sănătății tale, al animalelor și mediului înconjurător”.

Însă la 24 ianuarie 2004 Compania de Televiziune Comercială (*AG für das Werbefernsehen* – la momentul de față Publisuisse S.A.) a refuzat eliberarea permisiunii de transmisiune a acestui spot. În faza finală, la 20 august 1997, Curtea Federală a respins și plângerea depusă de către reclamant contra deciziei luate de organele administrative.

Cererea inițială (nr. 24699/94) depusă de către reclamant la Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fost soluționată pe 28 iunie 2001, hotărâre în care Curtea a conchis că refuzul autorităților elvețiene de eliberare a permisiunii pentru transmiterea spotului comercial menționat a încălcat dreptul reclamantului la libertatea de exprimare. Instanța a conchis asupra încălcării dispozițiilor Articolului 10 și i-a acordat reclamantului 20,000 de franci elvețieni (ceea ce constituie aproximativ 12,000 Euro) în calitate de compensare a cheltuielilor și altor redevențe.

La 1 decembrie 2001, bazându-se pe hotărârea luată de Curte, reclamantul s-a adresat Curții Federale cu cererea de revizuire a hotărârii adoptate de instanța jurisdicțională supremă din Elveția conform căreia era interzisă transmisiunea acestui spot publicitar. În deciziile adoptate la 10 ianuarie și 15 februarie 2002, care au fost aduse la cunoștința reclamantului, Departamentul Federal al Mediului Înconjurător, Transport, Energie și Comunicații precum și Compania Națională Radio a Elveției au dispus refuzul examinării cererii de revizuire depuse de către reclamant.

Curtea Federală în hotărârea sa emisă la 29 aprilie 2002 a respins cererea de revizuire depusă de către reclamant, stipulând că acesta nu a oferit explicații suficiente privind modul efectuării “modificărilor ce urmau a fi aduse hotărârii în cauză și cum anume urma să fie redresată situația” precum și din motivul că reclamantul nu a putut demonstra cum anume procedura de revizuire a hotărârii finale constituia unica posibilitate de redresare a situației create. În plus, instanța a indicat că reclamantul nu a demonstrat în mod suficient că mai este interesat în transmisiunea spotului comercial, conținutul căruia părea căzut în desuetudine, ținând cont de faptul că trecuse mai mult de opt ani din data comunicării de către reclamant a intenției sale inițiale.

Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, care este responsabil de supravegherea executării hotărârilor luate de Curte, nu a fost informat despre refuzul Curții Federale de revizuire, și deci, respectiv, a dispus închiderea procedurii de examinare a cererii inițiale a reclamantului (nr. 24699/94)

adoptând în acest sens o rezoluție în iulie 2003. Cu toate acestea, în rezoluție era stipulată posibilitatea depunerii cererii de revizuire la Curtea Federală.

În iulie 2002 reclamantul a depus la Curte o cerere cu privire la cazul dat, contestând refuzul de revizuire.

Curtea atrage atenția, în special, că motivele invocate de către instanța federală cu privire la interesul reclamantului în transmisiunea spotului comercial puteau produce o nouă imixtiune în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare.

Reieșind din aceasta, Curtea a dispus că cererea reclamantului bazată pe nerespectarea prevederilor Articolului 10 în ceea ce ține de refuzul Curții Federale de revizuire a hotărârii sale din 20 august 1997 urmează a fi considerat ca fapt ce condiționează apariția unei noi chestiuni ce nu a fost determinată de către hotărârea din 28 iunie 2001.

Plângeri

Reclamantul susținea că prohibiția în continuu a transmisiunii spotului televizat după ce Curtea a conchis asupra încălcării dreptului său la libertatea de exprimare a constituit o imixtiune în dreptul său la libertatea de exprimare stipulat în conținutul Articolului 10.

Decizia Curții

Articolul 10

Curtea notează că instanța federală a respins cererea reclamantului de revizuire pe motiv că acesta nu a oferit explicații suficiente privind modul efectuării “modificărilor ce urmau a fi aduse hotărârii în cauză și cum anume urma să fie redresată situația”. O asemenea abordare pare a fi una pur formală, ținând cont de circumstanțele cazului ca atare, anume de faptul că cererea reclamantului se referea la transmisiunea spotului comercial televizat, transmisiune ce a fost interzisă chiar conform hotărârii luate de Curtea Federală la 20 august 1997.

Curtea la fel menționează că Curtea Federală a conchis că reclamantul nu a demonstrat în mod suficient faptul că mai era interesat în transmisiunea spotului comercial în versiunea sa originală. Procedând astfel, instanța, de fapt, a decis în locul reclamantului dacă mai exista vreun interes în transmisiunea spotului comercial; înseși instanța nefiind capabilă să explice cum anume dezbaterile publice cu privire la subiectul sus-nominalizat s-au schimbat sau și-au pierdut din actualitate din anul 1994 până acum.

Respectiv, Curtea a conchis că motivele invocate de către Curtea Federală Elvețiană, în privința acestui caz, privit în ansamblu, precum și față de interesul unei societăți democratice în asigurarea și menținerea dreptului la libertatea de exprimare în chestiunile ce prezintă în mod cert interes general, nu erau “relevante și suficiente” pentru justificarea imixtiunii date. Deci, a fost comisă încălcarea prevederilor Articolului 10.

Judecătorii Jaeger și Borrego Borrego și-au exprimat opinia separată, care este anexată la textul prezentei hotărâri.

Curtea a dispus cu cinci voturi pro și două contra că **a fost comisă încălcarea dispozițiilor Articolului 10** (dreptul la libertatea de exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului .

Acte normative:

H O T Ă R Î R E
pentru aprobarea Regulamentului privind Sistemul de
poștă electronică al autorităților administrației publice

nr. 969 din 23.08.2007

Monitorul Oficial nr.141-145/1013 din 07.09.2007

* * *

În scopul implementării tehnologiilor informațional-comunicaționale în activitatea autorităților administrației publice, realizării Concepției guvernării electronice, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.733 din 28 iunie 2006 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr.106-111, art.799), asigurării interacțiunii informaționale între autoritățile publice pe baza mijloacelor electronice de prelucrare și transmitere a informației, Guvernul

HOTĂRĂȘTE :

1. Se aprobă Regulamentul privind Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice (se anexează).
2. Serviciul de Informații și Securitate va asigura funcționarea și securitatea Sistemului de poștă electronică al autorităților administrației publice, desemnînd, în conformitate cu legislația, operatorul acestui Sistem.
3. Crearea și implementarea Sistemului de poștă electronică al autorităților administrației publice vor fi realizate pe etape:

prima etapă - finalizarea proiectului-pilot al Sistemului de nivelului I „Curierul electronic”, crearea modulului central al Sistemului (2007);

a doua etapă - crearea locurilor de lucru ale abonaților Sistemului de nivelul II (2008-2009).

4. Se stabilește că Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice va fi creat, implementat, menținut și dezvoltat ca parte componentă a Sistemului de telecomunicații al autorităților administrației publice.

5. Se abrogă Hotărîrea Guvernului nr.252 din 21 aprilie 1995 „Cu privire la implementarea sistemului „Poșta electronică a administrației de stat” și a mecanismului realizării lui” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.28, art.221).

PRIM-MINISTRU

Vasile TARLEV

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării informaționale

Vladimir Molojen

Ministrul finanțelor

Mihail Pop

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului
nr.969 din 23 august 2007

REGULAMENT

privind Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice

I. Dispoziții generale

1. Regulamentul privind Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice (în continuare - Regulament) determină condițiile generale de efectuare a schimbului electronic de corespondență între autoritățile publice și alte organizații, între angajații autorităților publice, între angajați și alte persoane, stabilește bazele organizațional-normative de creare și funcționare a Sistemului de poștă electronică al autorităților administrației publice, precum și condițiile de asigurare a securității la prelucrarea și transmiterea corespondenței electronice.

2. În sensul prezentului Regulament, se definesc următoarele noțiuni:

Sistem de poștă electronică al autorităților administrației publice (în continuare - Sistem) - sistem organizațional-tehnic cu două niveluri, care asigură schimbul electronic securizat de corespondență între abonații Sistemului, precum

și între abonații Sistemului și alte persoane, cu atribuire abonaților a adreselor poștei electronice și a cutiilor poștale electronice unice;

schimb electronic de corespondență - totalitate a proceselor de creare, prelucrare, expediere, transmitere, primire, păstrare, distrugere, precum și de asigurare a securității corespondenței electronice, cu utilizarea tehnologiilor informațional-comunicaționale;

corespondență electronică - informație în formă electronică, creată, structurată, prelucrată, păstrată, transmisă cu ajutorul computerului, altor dispozitive electronice sau al mijloacelor software și hardware;

abonatul Sistemului de nivelul I - subdiviziune (secretariat, cancelarie) a autorității publice sau a altei organizații care este conectată la Sistem și utilizează serviciile acestuia pentru lucrul cu corespondența autorității publice (organizației);

abonatul Sistemului de nivelul II - subdiviziune sau angajat al autorității publice care sînt conectați la Sistem și utilizează serviciile acestuia în scopuri de serviciu.

3. Acțiunea prezentului Regulament se extinde asupra abonaților Sistemului - participanți la schimbul electronic de corespondență: autoritățile publice și alte organizații (în continuare - instituții), precum și angajații autorităților publice (în continuare - angajați), care creează, expediază, transmit, primesc, păstrează și utilizează în alt mod corespondența electronică.

4. Sistemul se atribuie la sisteme speciale de telecomunicații ale Republicii Moldova și se bazează pe mijloacele tehnice speciale (servere poștale, noduri, linii de conexiune), pe complexe software și hardware și pe mijloace de legătură distincte.

5. Crearea, implementarea, asigurarea funcționării și securității, deservirea și dezvoltarea ulterioară a Sistemului se efectuează de către operatorul Sistemului.

6. Sistemul include două niveluri organizaționale:

a) poșta electronică „Curierul electronic”, care asigură schimbul electronic securizat de corespondență între instituții prin intermediul secretariatelor și cancelariilor - Sistemul de nivelul I. Acest sistem nu este destinat pentru primirea și expedierea corespondenței electronice de către persoanele care nu sînt abonate la Sistemul în cauză;

b) poșta electronică care asigură schimbul electronic securizat de corespondență între angajați - Sistemul de nivelul II. Acest sistem permite efectuarea schimbului electronic de corespondență între abonații la Sistem și alte persoane.

7. Lista abonaților Sistemului de nivelul I se aprobă de Aparatul Guvernului, la propunerea autorităților publice ale Republicii Moldova. Lista abonaților Sistemului de nivelul II se întocmește de către operator, în baza cererilor conducătorilor instituțiilor sau ale altor persoane împuternicite.

8. Protecția Sistemului se asigură prin realizarea măsurilor organizațional-tehnice speciale, prin utilizarea mijloacelor de protecție criptografică și tehnică a informației, prin reglementarea și controlul de stat.

II. Conectarea abonaților la Sistem, suspendarea și încetarea deservirii

9. Drept temei pentru conectarea abonatului la Sistem servește cererea de conectare, care se semnează de către conducătorul instituției sau o altă persoană împuternicită și se transmite operatorului.

10. În cererea de conectare la Sistemul de nivelul I se indică:

- a) denumirea deplină a instituției;
- b) datele de contact ale colaboratorilor instituției, responsabili de conectarea la Sistem și de exploatarea acestuia;
- c) cantitatea necesară a seturilor de mijloace de protecție criptografică a informației care trebuie instalate la locurile de lucru ale abonaților.

11. În cererea de conectare la Sistemul de nivelul II se indică:

- a) denumirea deplină a instituției;
- b) lista angajaților, precum și, după caz, lista subdiviziunilor instituției, cărora li se atribuie adrese ale poștei electronice pentru conectarea la Sistem;
- c) datele de contact ale colaboratorilor instituției, responsabili de conectarea la Sistem și de exploatarea acestuia;
- d) cantitatea necesară a seturilor de mijloace de protecție criptografică a informației care trebuie instalate la locurile de lucru ale abonaților.

12. Adresele poștei electronice se formează în cadrul spațiului unic, în conformitate cu structura adreselor poștei electronice în Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice, prevăzută în anexa la prezentul Regulament.

13. În conformitate cu lista abonaților și cererile primite, operatorul coordonează cu instituția graficul lucrărilor de conectare a abonaților la Sistem.
14. Instituția asigură instalarea locurilor de lucru ale abonaților, în conformitate cu cerințele față de Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice, aprobate de către Serviciul de Informații și Securitate, în comun cu Ministerul Dezvoltării Informaționale.
15. Operatorul execută lucrările necesare de instalare a softului, a mijloacelor de protecție criptografică a informației la locurile de lucru ale abonaților și efectuează conectarea acestora la Sistem. După îndeplinirea lucrărilor menționate, operatorul și persoana responsabilă a instituției semnează actul de dare în exploatare a locurilor de lucru ale abonaților.
16. Pe un singur computer pot fi instalate mai multe locuri de lucru ale abonaților.
17. Evidența mijloacelor de protecție criptografică a informației și a purtătorilor materiali, utilizați în instituții, este ținută de persoana responsabilă a instituției într-un registru special. Abonatul semnează în registrul special al persoanei responsabile a instituției pentru primirea purtătorului material de chei criptografice, purtând răspundere materială, precum și pentru luarea de cunoștință de regulile privind exploatarea Sistemului.
18. Operatorul suspendă deservirea abonaților în următoarele cazuri:
- a) în timpul efectuării lucrărilor profilactice în complexul software și hardware al Sistemului;
 - b) la apariția circumstanțelor de forță majoră;
 - c) la încălcarea securității Sistemului, dacă aceasta prezintă pericol pentru funcționarea Sistemului;
 - d) la încălcarea de către abonat a obligațiilor prevăzute în prezentul Regulament.
19. Lucrările profilactice în complexul software și hardware al Sistemului pot fi efectuate cu suspendarea temporară a deservirii câtorva locuri de lucru ale abonaților și cu notificarea abonaților cu 2 zile lucrătoare înainte de începerea lucrărilor, indicându-se termenele de finalizare a acestora.
20. În cazul apariției circumstanțelor de forță majoră, precum și a avariilor sau a defecțiunilor în funcționarea complexului software și hardware al Sistemului, din vina terțelor persoane, este posibilă suspendarea funcționării Sistemului, cu notificarea ulterioară a abonaților conectați la Sistem.

21. În cazul încălcării de către abonat a obligațiilor prevăzute în prezentul Regulament, accesul abonatului la Sistem se suspendă pînă la înlăturarea încălcărilor, cu păstrarea funcționalității adresei poștei electronice.
22. Deservirea abonatului încetează în temeiul cererii conducătorului instituției privind excluderea acestui abonat din Sistem. Cererile privind excluderea abonaților din Sistemul de nivelul I se coordonează în prealabil cu Aparatul Guvernului.
23. Operatorul, în termenul coordonat cu instituția, execută lucrările necesare de înlăturare a softului și a mijloacelor de protecție criptografică a informației de la locul de lucru al abonatului, exclus din Sistem, șterge adresa poștei electronice și cutia poștală electronică.
24. Operatorul și persoana responsabilă a instituției semnează actul de excludere a abonatului din Sistem.
25. Cheile criptografice ale abonatului, exclus din Sistem, se șterg garantat de către abonat de pe purtătorul material, în prezența persoanei responsabile a instituției, făcîndu-se mențiunea respectivă în registrul special. Purtătorul material de chei criptografice ale abonatului exclus din Sistem se restituie persoanei responsabile a instituției.

III. Funcționarea Sistemului

26. Sistemul funcționează în conformitate cu Regulamentul tehnic de funcționare a Sistemului de poștă electronică al autorităților administrației publice, aprobat de operator.
27. Sistemul trebuie să asigure schimbul electronic de corespondență de 24 de ore.
28. Schimbul electronic de corespondență între abonații Sistemului se efectuează cu utilizarea complexului software specializat, oferit de către operator.
29. Operatorul asigură compatibilitatea Sistemului cu Sistemul de circulație a documentelor electronice al autorităților publice.
30. Mijloacele hardware destinate schimbului electronic de corespondență între abonații Sistemului se oferă abonaților în conformitate cu Regulamentul tehnic de funcționare a Sistemului.
31. Corespondența electronică este semnată cu semnătură digitală, în conformitate cu legislația privind documentul electronic și semnătura digitală, și poate conține documente electronice, semnate cu semnătură digitală, precum și altă informație în formă electronică.

32. În cadrul schimbului electronic de corespondență abonații Sistemului trebuie să respecte succesiunea prescrisă de acțiuni și să verifice autenticitatea corespondenței electronice.

IV. Drepturile și obligațiile

33. Pentru îndeplinirea funcțiilor ce-i revin, operatorul este obligat:

a) să asigure funcționarea eficientă și neîntreruptă a Sistemului și nivelul stabilit de securitate la efectuarea schimbului electronic de corespondență între abonații Sistemului;

b) să implementeze protecția antivirus și antispam;

c) să efectueze deservirea tehnică a Sistemului, să înlăture operativ și la timp defecțiunile în funcționarea Sistemului;

d) să ia măsuri de perfecționare și eficientizare a funcționării Sistemului;

e) să efectueze controlul stării de securitate a Sistemului, să fixeze cazurile și tentativele de încălcare a securității Sistemului, precum și să întreprindă măsurile ce se impun pentru prevenirea și lichidarea consecințelor acestora;

f) să acorde consultații abonaților și persoanelor responsabile ale instituțiilor referitor la complexul software și hardware oferit de operator, precum și referitor la alte probleme ce țin de funcționarea Sistemului;

g) să informeze abonații despre modificările condițiilor tehnice de funcționare a Sistemului.

34. Pentru îndeplinirea funcțiilor ce-i revin, operatorul are dreptul:

a) să acorde asistență la crearea cheilor criptografice ale abonaților, necesare pentru funcționarea Sistemului;

b) să solicite înlăturarea încălcărilor regulilor de exploatare a Sistemului.

35. Instituțiile sînt obligate:

a) să organizeze funcționarea locurilor de lucru ale abonaților Sistemului;

b) să asigure abonaților condițiile necesare pentru păstrarea în siguranță a cheilor criptografice și a purtătorilor lor materiali, precum și pentru excluderea accesului terțelor persoane la cheile respective;

c) să asigure respectarea de către abonați a regulilor de exploatare a Sistemului.

36. Abonații Sistemului sînt obligați:

a) să utilizeze serviciile Sistemului doar în scopuri de serviciu;

b) să respecte regulile de exploatare a Sistemului;

c) să anunțe neîntîrziat persoana responsabilă a instituției sau operatorul în caz de depistare a amenințărilor la adresa securității Sistemului;

d) să acorde sprijin la realizarea de către persoana responsabilă a instituției și operator a măsurilor tehnice de deservire a locurilor de lucru ale abonaților;

e) să asigure păstrarea în siguranță a cheilor criptografice și a purtătorilor lor materiali, precum și să excludă accesul terțelor persoane la cheile respective.

V. Securitatea informațională a Sistemului

37. La întocmirea și prelucrarea corespondenței electronice abonații Sistemului utilizează în mod obligatoriu mijloacele de protecție criptografică a informației.

38. Schimbul electronic de corespondență cu alte persoane, care nu sînt abonați ai Sistemului, se poate efectua fără utilizarea mijloacelor de protecție criptografică a informației.

39. Mecanismele semnăturii digitale, procesele de creare și verificare a autenticității semnăturii digitale, tehnologiile de criptare a corespondenței electronice se determină în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul semnăturii digitale și cu cerințele față de Sistem, prevăzute la punctul 14 al prezentului Regulament.

40. Instituțiile asigură respectarea cerințelor față de Sistem, precum și a standardelor și actelor normative în vigoare în domeniul securității informaționale.

41. În fiecare instituție se desemnează o subdiviziune sau un colaborator care sînt responsabili de asigurarea securității informaționale la exploatarea Sistemului.

VI. Asigurarea financiară și tehnico-materială a Sistemului

42. Asigurarea financiară și tehnico-materială a funcționării și dezvoltării Sistemului, inclusiv plata pentru serviciile de poștă electronică, se efectuează pentru:

- a) organele centrale de specialitate ale administrației publice și reprezentanțele Republicii Moldova din străinătate - din contul mijloacelor bugetului de stat, în mod centralizat;
- b) autoritățile administrației publice locale - din contul mijloacelor bugetelor locale.

43. Asigurarea financiară și tehnico-materială a Sistemului poate fi efectuată din contul mijloacelor speciale, precum și altor surse de finanțare, prevăzute de legislația în vigoare.

Anexă
la Regulamentul privind
Sistemul de poștă electronică
al autorităților administrației publice

Structura adreselor poștei electronice în Sistemul de poștă electronică al autorităților administrației publice

1. Structura adreselor poștei electronice ale abonaților Sistemului de nivelul I se determină prin funcțiile tehnice ale Sistemului.

2. Structura adreselor poștei electronice ale abonaților Sistemului de nivelul II:

1) **subdiviziunea@instituția.gov.md**, în care:

subdiviziunea reprezintă cuvântul cheie care determină direcția de activitate a subdiviziunii;

instituția - denumirea abreviată a autorității publice.

2) **prenumele.numele@instituția.gov.md**, în care:

prenumele și numele reprezintă prenumele și numele angajatului autorității publice;

instituția - denumirea abreviată a autorității publice.

3) **instituti@localitatea.gov.md**, în care:

instituti reprezintă denumirea abreviată a autorității administrației publice locale;

localitatea - denumirea unității administrativ-teritoriale.

4) **prenume.nume_instituti@localitatea.gov.md**, în care:

prenume și nume reprezintă prenume și nume angajatului autorității administrației publice locale;

instituti - denumirea abreviată a autorității administrației publice locale;

localitatea - denumirea unității administrativ-teritoriale.

H O T Ă R Î R E
cu privire la Registrul materialelor cu caracter extremist

nr. 979 din 29.08.2007

Monitorul Oficial nr.141-145/1020 din 07.09.2007

* * *

În scopul executării prevederilor Legii nr.54-XV din 21 februarie 2003 privind contracararea activității extremiste (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.56-58, art.245), Guvernul

HOTĂRĂȘTE:

1. Se instituie Registrul materialelor cu caracter extremist.
2. Se aprobă Regulamentul cu privire la Registrul materialelor cu caracter extremist (se anexează).
3. Registrul materialelor cu caracter extremist este ținut de către Ministerul Justiției.

4. Se stabilește că instituirea și asigurarea funcționării Registrului materialelor cu caracter extremist se efectuează din contul și în limita mijloacelor alocate Ministerului Justiției din bugetul de stat, precum și din contul mijloacelor speciale prevăzute de lege.

PRIM-MINISTRU

Vasile TARLEV

Contrasemnează:

Ministrul justiției

Vitalie Pîrlog

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului
nr.979 din 29 august 2007

REGULAMENT
cu privire la Registrul materialelor cu caracter extremist

I. Dispoziții generale

1. Prezentul Regulament stabilește modul de ținere a Registrului materialelor cu caracter extremist (în continuare - Registrul).
2. Registrul este un sistem unic de evidență informațională, care conține date privind înregistrarea și păstrarea informațiilor despre materialele cu caracter extremist.
3. Ținerea Registrului se efectuează prin introducerea de date privind materialele cu caracter extremist, păstrarea Registrului și a documentelor ce constituie temei pentru înscrierea datelor în Registrul.
4. Obiectul Registrului este materialul informațional cu caracter extremist, recunoscut astfel printr-o hotărîre judecătorească definitivă, în conformitate cu prevederile art.1 al Legii nr.54-XV din 21 februarie 2003 privind contracararea activității extremiste.
5. Registrul este unica sursă oficială de date privind materialele informaționale cu caracter extremist pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

II. Procedura înscrierilor în Registrul

6. Materialele cu caracter extremist sînt incluse în Registru în temeiul ordinului ministrului justiției, emis după recepționarea copiei hotărîrii instanței de judecată rămasă definitivă privind declararea materialului informațional ca avînd caracter extremist.

7. La recepționarea copiei de pe hotărîrea instanței de judecată rămasă definitivă, ministrul justiției, în termen de cel mult 10 zile de la recepționare, emite ordinul privind includerea materialului cu caracter extremist în Registru.

8. Ordinul ministrului justiției privind includerea materialului cu caracter extremist în Registru, în termen de pînă la 15 zile de la semnare, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și în mass-media republicane.

9. În Registru se înscriu următoarele date:

a) numărul de înregistrare;

b) data și ora înregistrării;

c) denumirea instanței judecătorești care a pronunțat hotărîrea;

d) data pronunțării hotărîrii;

e) data și numărul ordinului ministrului justiției privind includerea materialului în Registru;

f) denumirea materialului;

g) conținutul succint și descrierea materialului;

h) date despre organizația care a difuzat materialul cu caracter extremist sau despre autorul acestuia;

i) mențiuni;

j) semnătura persoanei care a efectuat înscrierea.

III. Modul de ținere a Registrului

10. Registrul se ține în limba moldovenească, atît în formă manuală, cît și electronică.

11. Dacă datele din Registrul ținut în formă manuală și cele din registrul electronic nu corespund, se consideră autentice datele din Registru ținut în formă manuală.

Ținerea Registrului în formă electronică trebuie să asigure protecția împotriva accesului nesancționat la acesta.

12. Completarea manuală a Registrului constă în efectuarea de înregistrări în cărțile acestuia.

13. Cărțile Registrului trebuie să fie cu filele prinse, numerotate, șnuruite, autentificate prin aplicarea sigiliului Ministerului Justiției și semnate de persoana desemnată în acest scop.

14. Fiecare carte de înregistrare va cuprinde, în mod obligatoriu, denumirea Registrului, denumirea deținătorului Registrului, registratorului (subregistratorului) și a organului care exercită controlul asupra ținerii Registrului, numărul cărții, termenele ei de ținere și păstrare, precum și termenele de ținere și păstrare ale Registrului.

15. Radierea și modificarea informației incluse în Registru se efectuează în temeiul ordinului ministrului justiției emis după recepționarea copieii hotărârii instanței de judecată rămasă definitivă.

16. Datele se înscriu în Registru în ordine cronologică.

17. Înregistrările în Registru se efectuează în conformitate cu cerințele prevăzute de Legea cu privire la registre.

IV. Păstrarea datelor și responsabilități

18. Persoana împuternicită cu ținerea Registrului (registratorul) este responsabilă de înscrierea de date în Registru, a mențiunilor ulterioare prevăzute de legislație, inclusiv de păstrarea, în modul stabilit, a copiilor hotărârilor judecătorești prin care a fost recunoscut caracterul extremist al materialului și al ordinelor ministrului justiției privind includerea materialului în Registru.

19. Greșelile de ordin tehnic comise de către persoana împuternicită cu ținerea Registrului se rectifică de către aceasta. Textul greșit se taie cu o linie, fiind posibilă citirea textului greșit înscris. Corectarea greșelii se specifică în rubrica „Mențiuni”, urmată de semnătura persoanei care a efectuat înscrierea.

20. Deținătorul Registrului asigură protecția datelor stocate în baza de date de influență internă și externă.

21. Cărțile registrelor, precum și actele ce constituie temei pentru efectuarea înregistrărilor în Registru, se păstrează în conformitate cu legislația în vigoare.

22. Controlul asupra ținerii Registrului se efectuează în conformitate cu Legea cu privire la registre.
23. Difuzarea pe teritoriul Republicii Moldova a materialelor incluse în Registru se interzice.
24. Persoanele vinovate de încălcarea condițiilor de ținere a Registrului, precum și de difuzarea sau păstrarea ilegală, în scopul difuzării ulterioare, a materialelor cu caracter extremist, poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

V. Lichidarea Registrului

25. Registrul se lichidează în modul stabilit de lege.

H O T Ă R Î R E
pentru aprobarea Planului de măsuri privind asigurarea respectării
dreptului la petiționare, informație și acces la justiție

nr. 1013 din 12.09.2007

Monitorul Oficial nr.149-152/1063 din 21.09.2007

* * *

În scopul asigurării respectării unor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanelor, Guvernul

HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Planul de măsuri privind asigurarea respectării dreptului la petiționare, informație și acces la justiție, conform anexei.
2. Responsabilii de executarea prezentului Plan vor prezenta Ministerului Justiției, în termenele stabilite, informația despre măsurile întreprinse și rezultatele obținute.
3. Ministerul Justiției va prezenta Guvernului, anual, pînă la 25 decembrie, informația generalizată cu privire la acțiunile realizate.

PRIM-MINISTRU

Vasile TARLEV

Contrasemnează:

Ministrul economiei și comerțului

Igor Dodon

Ministrul administrației publice locale

Valentin Guznac

Ministrul dezvoltării informaționale

Vladimir Molojen

Ministrul educației și tineretului

Victor Țvircun

Ministrul justiției

Vitalie Pîrlog

Anexă
la Hotărîrea Guvernului
nr.1013 din 12 septembrie 2007

Planul de măsuri privind asigurarea respectării dreptului
la petiționare, informație și acces la justiție

Nr. d/o	Denumirea acțiunii	Etapele de executare a acțiunii	Indicatorii de realizare	Termenul de realizare	Executori
1	2	3	4	5	6
1.	Eliminarea tergiversărilor și a birocratismului în relațiile cu publicul	1) Modificarea programului de muncă și stabilirea graficelor flexibile de audiență a cetățenilor în autoritățile publice care prestează servicii publice	Proiect de hotărîre a Guvernului	Septembrie 2007	Ministerul Economiei și Comerțului
		2) Amenajarea sălilor de audiență, crearea condițiilor adecvate pentru accesul liber al tuturor cetățenilor			Ministerele, alte autorități administrative centrale
		3) Examinarea operativă a adresărilor parvenite prin poșta electronică, cu informarea cetățenilor	Proiect de modificare a Legii cu privire la petiționare		Ministerul Justiției

4) Modificarea cadrului normativ ce ține de înregistrarea și examinarea sesizărilor cu privire la infracțiuni și a cauzelor penale:

completarea art.265 al Codului de procedură penală cu un alineat care să prevadă dreptul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției de a primi, înregistra și examina doar plîngerile și denunțurile referitoare la infracțiunile de corupție și economico-financiare, ținînd cont de pericolul social sporit al faptelor invocate în acestea;

amendarea art.271 din Codul de procedură penală pentru modificarea competențelor organului de urmărire penală;

modificarea art.93 alin.(2) din Codul de procedură penală în sensul recunoașterii ca mijloc de probă a răspunsurilor organelor de drept din străinătate la interpelările organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova;

excluderea din unele articole ale Codului de procedură penală a expresiei "termen rezonabil", stabilind termene concrete pentru desfășurarea unor acțiuni procesuale;

modificarea Ordinului Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal, Centrului

Proiect de modificare a unei serii de acte legislative

Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției

2.	Elaborarea proiectelor de modificare a legislației în vederea definirii noțiunii de "termene rezonabile"	1) Examinarea noțiunii de "termen rezonabil" prin prisma jurisprudenței CEDO și a comentariilor la art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale	Studiu cu concluzii și, după caz, propuneri	Septembrie 2007	Ministerul Justiției, Procuratura Generală
		2) Elaborarea proiectului de modificare a legislației, după caz			
3.	Examinarea situației din țară, a experienței și legislației europene și elaborarea propunerilor de modificare a legislației naționale în vederea înăsprirea răspunderii, inclusiv a celei penale, pentru tergiversarea și neexecutarea deciziilor judecătorești	Analiza legislației statelor străine la capitolul tragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate de neexecutarea deciziilor judecătorești și, în caz de necesitate, elaborarea proiectului de amendare a legislației în vigoare	Studiu cu concluzii și propuneri pertinente	Septembrie 2007	Ministerul Justiției, Procuratura Generală
4.	Elaborarea unor propuneri pentru decriminalizarea Codului penal și eficientizarea pîrghiilor discreționare ale organelor procuraturii, adaptînd experiența internațională la specificul și realitățile naționale	1) Studiarea și analizarea prevederilor codurilor penale ale altor state	Studiu privind reglementările similare, cu concluzii și propuneri	Septembrie 2007	Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției
		2) Prezentarea de către organele de drept și de control a propunerilor concrete pentru decriminalizarea Codului penal și eficientizarea pîrghiilor discreționare ale organelor procuraturii	Proiectul de lege de modificare și/sau completarea Codului penal		
		3) Efectuarea expertizei anticorupție a proiectului de către Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupții			

		4) Definitivarea proiectului și înaintarea acestuia la Guvern pentru examinare și aprobare	Proiect de modificare și/sau completare a Codului penal		
5.	Analiza și unificarea prevederilor actelor normative de uz intern ale autorităților statale ce reglementează relațiile cu publicul, în scopul eliminării și prevenirii birocrăției și tergiversărilor, cu abrogarea actelor care contravin legislației, sînt nefuncționale sau inutile	Revizuirea și unificarea actelor de uz intern ce reglementează relațiile cu publicul, în scopul eliminării și prevenirii birocrăției și tergiversărilor; abrogarea, în caz de necesitate, a actelor ce contravin legislației ori sînt inutile și nefuncționale	Măsuri de adaptare a actelor interne la prevederile legislației în vigoare	Decembrie 2007	Ministerele, alte autorități administrative centrale, Procuratura Generală
6.	Excluderea sau minimalizarea implicării factorului uman la prestarea serviciilor publice, continuînd implementarea ghișeului unic la toate etapele (primirea, evidența, examinarea și eliberarea actelor)	1) Studiarea practicii de prestare a serviciilor publice de către organele administrației publice centrale și înaintarea propunerilor privind implementarea ghișeului unic 2) Analiza subiectului abordat prin prisma cadrului normativ în vigoare, inclusiv a implementării ghișeului unic în afaceri 3) Generalizarea informațiilor acumulate în urma efectuării acțiunilor sus-menționate și formularea concluziilor și propunerilor de rigoare		Permanent	Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Administrației Publice Locale
7.	Verificarea nivelului de transparență în activitatea autorităților publice și a accesului la informațiile oficiale prin intermediul paginilor web gestionate de acestea	Elaborarea unui mecanism de monitorizare pentru verificarea semestrială a transparenței în activitatea autorităților publice, conform cerințelor prevăzute în Regulamentul cu privire la modul de publicare a informației pe paginile oficiale		Semestrial	Ministerul Dezvoltării Informaționale

		ale autorităților administrației publice în rețeaua Internet, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.668 din 19 iunie 2006			
8.	Studierea cauzelor și condițiilor de tergiversare a examinării dosarelor civile, penale, administrative, de tergiversare și neexecutare a deciziilor judecătorești, cu elaborarea măsurilor adecvate	1) Analiza condițiilor ce favorizează tergiversarea judecării cauzelor penale și civile și înaintarea propunerilor ce se impun	Proiect de modificare a legislației	Septembrie 2007	Procuratura Generală, Ministerul Justiției
		2) Elaborarea unui ghid metodic privind activitatea procurorilor, pentru eliminarea tergiversărilor în judecarea cauzelor penale și civile	Îndrumar metodic		
		3) Elaborarea instrucțiunii cu privire la stabilirea termenelor de urmărire penală de către procurori (în scopul sporirii exigențelor și controlului din partea procurorilor ierarhic superiori față de procurorii ierarhic inferiori referitor la prelungirea formală a termenelor de urmărire penală pînă la adoptarea modificărilor la lege)	Instrucțiune		
9.	Analiza situației cu privire la examinarea petițiilor și a cererilor cetățenilor și sancționarea adecvată (disciplinară, administrativă) a vinovaților de birocratism și tergiversare a executării	1) Sancționarea administrativă și disciplinară a persoanelor vinovate de tergiversarea examinării petițiilor, conform legislației în vigoare	Informația prezentată trimestrial Aparatului Guvernului cu privire la numărul petițiilor examinate și al persoanelor sancționate pentru admiterea tergiversărilor la examinarea acestora	Permanent	Aparatul Guvernului, ministerele și alte autorități administrative centrale

		2) Sensibilizarea autorităților administrației locale la capitolul examinării în termen a petițiilor și aplicarea sancțiunilor pentru tergiversări	Numărul petițiilor examinate în termen și sancțiunile aplicate pentru tergiversări		Ministerul Administrației Publice Locale
10.	Perfecționarea procedurii de primire, înregistrare, evidență și control al cererilor și sesizărilor privind infracțiunile, cu implementarea la nivel național a rigorilor comunitare	Studierea rigorilor comunitare cu privire la procedura de primire, înregistrare, evidență și control al cererilor și sesizărilor privind infracțiunile și, la necesitate, elaborarea unor propuneri de perfecționare a procedurii		Septembrie 2007	Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției
11.	Elaborarea programei și implementarea unei discipline privind bazele legislației naționale pentru treapta liceală, în vederea educării spiritului de intoleranță față de comportamentele corupționale și birocratice	Revizuirea curriculum-ului la disciplina "Noi și Legea" și aducerea acestuia în concordanță cu legislația în vigoare	Hotărîrea corespunzătoare a Colegiului Ministerului Educației și Tineretului	Septembrie 2007	Ministerul Educației și Tineretului
12.	Intensificarea și eficientizarea informării juridice anticorupționale și antibirocratice a populației, inclusiv prin introducerea unor cursuri obligatorii de studiere a bazelor legislației și dreptului în toate instituțiile de învățămînt superior	Includerea în planurile de studii ale instituțiilor de învățămînt superior a cursurilor/modulelor privind bazele legislației și dreptului	Curs/modul implementat privind bazele legislației și dreptului	Septembrie 2007	Ministerul Educației și Tineretului

13.	Efectuarea controalelor privind respectarea legislației referitoare la petiționare	1) Efectuarea controlului cu privire la respectarea de către autoritățile administrației publice centrale și locale a legislației în domeniul petiționării	Raport cu privire la rezultatele controlului	Trimestrial	Aparatul Guvernului, Procuratura Generală, procuraturile teritoriale și specializate
		2) Efectuarea controalelor trimestriale privind respectarea de către organele Procuraturii a legislației cu privire la petiționare; generalizarea informației privind respectarea de către organele Procuraturii a legislației cu privire la petiționare în semestrul I al anului 2007	Raport cu privire la rezultatele controlului		Procuratura Generală, procuraturile teritoriale și specializate
14.	Examinarea, analizarea și generalizarea informației departamentale privind soluționarea cererilor cetățenilor, luarea unor măsuri concrete de lichidare operativă a neregulilor și tragerea la răspundere a angajaților pentru nerespectarea imperativelor legislației	1) Prezentarea periodică a informațiilor analitice, a dărilor de seamă la ședințele colegiilor și la ședințele operative, cu adoptarea deciziilor în vederea lichidării neajunsurilor și eficientizării activității	Informații și dări de seamă prezentate	Semestrial	Ministerele, alte autorități administrative centrale, Procuratura Generală
		2) Efectuarea unui studiu privind soluționarea cererilor cetățenilor de către autoritățile administrației publice locale și elaborarea unei note informative ce va conține problemele constatate și recomandările de rigoare în conformitate cu legislația, inclusiv informarea despre mecanismul de tragere la răspundere a celor vinovați de încălcarea prevederilor legale	Ghid privind sancțiunile aplicate persoanelor vinovate de încălcarea legislației în domeniu		Ministerul Administrației Publice Locale
15.	Verificarea, analizarea și	Prezentarea în ședințele de	Informația prezentată	Semestrial	Aparatul

	<p>generalizarea situației privind examinarea petițiilor și cererilor, pentru prezentarea informației în ședințele de Guvern</p>	<p>Guvern a informațiilor privind examinarea petițiilor și audiența cetățenilor</p>		<p>și anual</p>	<p>Guvernului</p>
--	--	---	--	-----------------	-------------------